

prima instanță: V. Cupcea
(Judecătoria Orhei, sediul Central)
instanța de apel: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-756/18

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală
Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Leagun,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Leagun împotriva Galinei Șamirean și a lui Artiom Șamirean cu privire la declararea nulității contractului de donație și a contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexandru Leagun și a fost menținută hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 12 septembrie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 17 noiembrie 2016, Alexandru Leagun a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Șamirean și a lui Artiom Șamirean cu privire la declararea nulității contractului de donație și a contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 ianuarie 2012 a autentificat notarial contractul de donație, prin care a donat fiicei sale Șamirean Galina, bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 47,35 m², situat în xxxxx.

A menționat că, la încheierea contractului de donație a avut o înțelegere cu pârâta, conform căreia el fiind bolnav, diagnosticat cu cancer la acel moment, pentru a evita după decesul său inițierea procedurii succesorale, i-a donat acesteia bunul imobil, cu condiția că în situația dacă va avea nevoie, să fie lăsat să locuiască în apartamentul dat. A indicat reclamantul că, starea sa de sănătate s-a îmbunătățit radical și la moment dorește să locuiască în apartament, însă pârâta nu-i permite, motiv din care solicită declararea nulității contractului de donație.

La 01 februarie 2017, reclamantul a depus o cerere suplimentară, prin care și-a majorat cuantumul pretențiilor și a solicitat atât declararea nulității contractului de

donatie nr.842 din 30 ianuarie 2012, cât și a contractului de vânzare-cumpărare nr.10261 din 16 noiembrie 2016, încheiat între donatarul Șamirean Galina în calitate de vânzător și cumpărătorul Șamirean Artiom.

În motivarea cererii de chemare în judecată suplimentare, reclamantul a invocat că, recent a aflat că fiica sa Șamirean Galina, căreia i-a donat bunul imobil, a înstrăinat bunul imobil litigios feciorului Șamirean Artiom, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 10261 din 16 noiembrie 2016, înregistrat la OCT Orhei la 16 noiembrie 2016.

A considerat reclamantul că, contractul în cauză este unul fictiv, deoarece a fost înstrăinat la scurt timp după ce fiica sa a cunoscut despre adresarea în judecată cu cerința de declarare a nulității contractului de donație.

Prin această cerere suplimentară, reclamantul a solicitat atragerea în proces în calitate de pârât pe Șamirea Artiom.

A solicitat Alexandru Leagun declararea nulității contractului de donație nr.842 din 30 ianuarie 2012, încheiat cu Șamirean Galina, prin care dînsul a donat ultimei bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 47,35 m², situat în xxxxx, precum și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Șamirean Galina și Șamirean Artiom, prin care a fost vîndut bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 47,35 m², situat în xxxxx.

Concomitent, a solicitat și repunerea în termenul legal de adresare în judecată a pretenției cu privire la declararea nulității contractului de donație nr. 842 din 30 ianuarie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12 septembrie 2017 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 03 octombrie 2017, Alexandru Leagun a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12 septembrie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Alexandru Leagun și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La 20 februarie 2018, Alexandru Leagun a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Alexandru Leagun și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond și a interpretat eronat normele de drept material.

La 12 aprilie 2018, Galina Șamirean și Artiom Șamirean au depus referință la recursul declarat de Alexandru Leagun, prin care au solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 20 decembrie 2017.

Curtea de Apel Chișinău la 11 ianuarie 2018 a expediat recurentului copia deciziei motivate a instanței de apel, iar la 20 februarie 2018, Alexandru Leagun a depus cererea de recurs. Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Alexandru Leagun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Leagun, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Alexandru Leagun se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru